

Nevím, co ladí nižší organismy od červů k mikroorganismům, aby upravovaly svůj AA. Avšak u vyšších živočichů a člověka se ví o účincích endorfinů (= endo morfinů) a enkefalínů (= uvnitř mozku), které jsou za určitých okolností vyplavovány do krevního oběhu a vzbuzují zde příjemné, někdy až rozjařené pocity.

Naopak je známa oblast mozku označovaná jako "peklo", kde je každý podnět pocitován extrémně nepříjemně.

Lze předpokládat, že korekce AA jsou těmito dvěma protipóly Odměna - Trest vynucovány.

Pokud je k dispozici zkratka k získání opiátu - např. injekcí drogy do žíly - napodobuje to odměnu za správnou antecepci.

Narkomani jsme tedy v zásadě všichni, včetně našich psů, či koní, které jsme naučili s námi spolupracovat, ovšem ten, kdo si opiát vpichuje do žíly, uskutečňuje zkratku.

Normální člověk má příjemný pocit, když vykoná nějaký skutek, a pozoruje vynikající výsledky. Narkoman využívající zkratku obvykle pouze potřebuje získat dávku drogy. Cena za dávku není extrémně vysoká, takže ve srovnání s vykonáváním náročného zaměstnání je nepoměrně snazší.

Pro běžného narkomana ovšem dříve či později začne platit, že k opatření další dávky bude muset někoho okrást.

Pokud by kolektiv dopustil větší rozšíření zkratové narkomanie, rozpadne se.

Je možné, že určité lidské rasy jsou více závislé na endorfinech v tom smyslu, že musejí vykonat menší činy k vyplavení dostatku narkotik. Tyto rasy by logicky byly méně náchylné ke zkratové narkomanii. Naopak by mohly těžit z nutkové potřeby jiných ras něco reálně vykonávat, aby svou dávku její příslušníci dostali.

Dokonce by tyto rasy s vyšší produkcí endorfinů mohly těm s menší produkcí dodávat opiáty, aby nad nimi získaly moc.

Když se nyní podrobněji zaměříme na individuum, mnozí lidé trpí určitým narkotickým zkratem, který je více či méně destruktivní.

Lze rozumně předpokládat, že takový zkratkový narkoman se ze své závislosti nemůže vymanit sám, ale že musí účinkovat tlak ze strany kolektivu, jehož je členem. Ty výjimky, kdy to vypadá, že se z toho sám dostal, by nejspíš bylo možné vysvětlit vlivem kolektivu, jehož model si postižený nosí v hlavě - např. úcta k dědečkovi, který by tohle neschválil, přijetí nějakého náboženského systému apod.

Tvrzení Omezení práv členů

KOLEKTIV ZE SVÉHO PRÁVA NA PŘEŽITÍ MÁ PRÁVO OMEZOVAT ZKRATOVÁ PRÁVA INDIVIDUÍ.

Toto tvrzení je pro situaci v západní demokratické společnosti podstatné. Mnozí dnešní pozorovatelé se obávají o vývoj společnosti, která staví výše práva zloděje, kterého majitel při obraně svého majetku zranil, než práva onoho majitele svého majetku nerušeně užívat.

Právo homosexuála propagovat homosexuální vzorce chování hájí policie proti narušitelům pokojné homosexuální manifestace.

Právo motocyklisty užívat si rychlé a nebezpečné jízdy je větší, než právo chodce, jehož srazil na tramvajovém ostrůvku, aby mohl žít se zdravýma nohama.

Omezování práv individua ve prospěch přežití a obhájení se kolektivu se stalo předmětem ostré kritiky médií, dokonce je někdy až kriminalizováno.

Námítky stávající ideologie:

- 1) Totalitní režimy omezovaly lidská práva, a vedlo to k válkám plynovým komorám a gulagům
- 2) Homosexuálové, kleptomani, pedofilové, erotomani atd. za své postížení nemohou, protože ho získali dědičně, tudíž je za příslušné projevy nelze trestat.
- 3) Tvrdé tresty, např. trest smrti, nevedou ke statistickému snížení zločinnosti.
- 4) Kriminalizace méně závažných činů přináší společnosti víc škody, než užitku.

Oponentura námitek:

- 1) Zvůle totalitních režimů není sama o sobě důvodem, proč na omezování práv individua v zájmu zachování kolektivu rezignovat.
- 2) To, že někdo za něco nemůže, není důvodem, aby to směl páchat dál.
- 3) Tresty smrti možná nesnižují počet vražd ve společnosti v krátkodobém horizontu, ale náklady na oddělování nebezpečných zločinců stojí společnost značné prostředky, které by měly být raději vynakládány na prevenci zločinnosti zejména mezi mládeží. Představte si peníze, které budou stát 20 let pobytu jednoho prokázaného vraha ve věznici. Pokud by je dostala škola, aby mohla najmout kvalitní učitele, v delší perspektivě by se to pravděpodobně na snížení zločinnosti projevilo.
- 4) Je zřejmé, že zavřít mladistvého zloděje mezi ostrřílené kriminálníky mu pouze pomůže se na dráze zločinu zdokonalit. To ovšem neznamená, že je správnější od potrestání v podstatě ustoupit. Zejména existuje řada civilních postupů, jako nařízení veřejně prospěšné práce. Ty by společnosti přinesly užitek, a oddělily ty, kteří jsou napravitelní, od nenapravitelných. Nenapravitelné by pak nezbylo než eliminovat. Např. nařízeným pobytem v určeném území.

Závěr

S ohledem na hlubokou závislost lidských společenstev na opiátech, které si jednak sami jedinci vytvářejí, jednak se nabízejí ve formě drog, není možné, aby kolektivy návykové látky ponechaly bez regulace mocí.